

Ankestyrelsens principafgørelse 254-09

Resume:

Dækning af udgift til behandling for barnløshed som følge af lammelse kunne ikke ydes efter servicelovens bestemmelse om nødvendige merudgifter.

Begrundelsen var, at bestemmelsen ikke indeholdt hjemmel til at yde hjælp til behandlingsudgifter. Der blev herved lagt vægt på sektoransvarlighedsprincippet.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009 - § 100

Sagsfremstilling:

En kommune bevilgede hjælp til dækning af nødvendige merudgifter til en mand som følge af hans lammelse.

Kommunen meddelte samtidigt afslag på at medtage udgiften til graviditetsbehandling med den begrundelse, at det ansås for at være egenbetaling indenfor det offentlige behandlingssystem, og udgiften kunne dermed ikke medtages i en bevilling efter servicelovens § 100.

Manden klagede over afgørelsen. Det var anført i klagen, at han var blevet lam, og han havde derfor ikke på naturlig måde været i stand til at få børn. Familien havde ét barn, som de havde fået, inden han blev lam. De havde nu søgt hjælp i en privatklinik.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet henviste manden til at søge behandlingen gennemført ved det offentlige sygehusvæsen.

Efter nævnets opfattelse kunne det ikke udelukkes, at der kunne ydes hjælp til graviditetsbehandling som en nødvendig merudgift efter servicelovens § 100, idet dette ikke kunne betragtes som sygebehandling i servicelovens forstand, jf. princippet i Principafgørelse O-107-97. Nævnet henviste til, at behandlingen ikke havde til formål at behandle mandens lidelse, men netop at afhjælpe følgerne af hans nedsatte funktionsevne.

Det var imidlertid en forudsætning for at yde hjælp til behandlingsudgifter i privatregi, at behandlingsmulighederne i det offentlige behandlingssystem var udtømte.

I forbindelse med klagen over nævnets afgørelse fremsendte manden et brev fra et hospital, hvoraf fremgik, at uanset årsagen måtte offentlige klinikker ikke hjælpe til barn nr. 2.

Nævnet genoptog sagen til fornyet behandling og afgørelse.

Ved afgørelsen ændrede nævnet kommunens afgørelse. Der ville således kunne ydes hjælp til behandlingen efter servicelovens § 100 i det omfang, udgiften ikke kunne dækkes efter anden lovgivning.

Ifølge oplysningerne fra hospitalet kunne familien ikke få behandlingen i offentligt regi, idet de havde et barn i forvejen. Nævnet fandt herefter, at manden var berettiget til hjælp til behandling for barnløshed som en merudgift efter servicelovens § 100. Nævnet lagde yderligere vægt på, at det måtte anses som normalt for ægtepar i ansøgers alder, at man valgte at få barn nr. 2.

Nævnet havde herved ikke taget stilling til omfanget af hjælpen eller hvilket behandlingstilbud, der skulle vælges.

Kommunen klagede over afgørelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om hjælp til behandling for barnløshed kunne ydes som en merudgift efter servicelovens § 100, når behandlingen ikke kunne gives i offentligt regi.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at hjælp til betaling for behandling af barnløshed var en behandlingsudgift, og at der ikke var hjemmel til betaling af behandlingsudgifter efter servicelovens § 100.

Det betød, at nævnet ikke havde været berettiget til at pålægge kommunen at medtage udgiften til behandling af barnløshed ved beregningen af merudgifter til manden.

Det var et grundlæggende princip, at der ikke blev ydet hjælp efter serviceloven, hvis der blev ydet hjælp til samme formål efter anden lovgivning. Generelt hvilede servicelovens bestemmelser på sektoransvarlighedsprincippet, der betød, at den offentlige sektor, der udbød en ydelse, en service eller et produkt, også var ansvarlig for, at den pågældende ydelse var tilgængelig for mennesker med nedsat funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at behandlingen blev foretaget indenfor den offentlige sundhedssektor.

Det forhold, at der indenfor det offentlige sundhedssystem kun blev givet hjælp til det første barn, gav ikke hjemmel til at medtage behandlingsudgiften foretaget i privat regi til barn nr. 2 som en merudgift efter servicelovens § 100.

Ankestyrelsen havde tidligere taget stilling til behandlingsudgifter efter servicelovens § 100.

Det fremgik af Principafgørelse C-7-07, at der ikke kunne ydes dækning af udgifter til tandbehandling efter servicelovens bestemmelse om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Begrundelsen var, at bestemmelsen ikke indeholdt hjemmel til at yde hjælp til behandlingsudgifter.

Der var ved Principafgørelsen bl.a. lagt vægt på sektoransvarlighedsprincippet samt på, at behandlingsudgifter efter Ankestyrelsens vurdering også omfattede udgifter til tandbehandling.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2009

Dato for underskrift

30.12.2009

Offentliggørelsesdato

10.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 100,

Lovområder

Serviceleven,

Emner

Sektoransvarlighedsprincip, Graviditetsbehandling, Behandling,
Privathospital, Offentlige behandlingssystem, Merudgifter,
Voksne,

Journalnummer J.nr.: 3500244-09

3 relaterede principmeddelelser

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 161-11

Nødvendig behandling, Merudgifter, Kanylebokse,

Udgifter til kanylebokse til bortskaffelse af brugte kanyler kan ikke dækkes efter reglerne om nødvendige merudgifter. Ankestyrelsen fandt, at udgifter til kanylebokse må betragtes som en omkostning, der er forbundet med brugen af kanyler. Der er der...

04.12.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 57-13

Merudgifter til voksne, Befordringsudgifter, Transport, Fysioterapibehandling, Egenbetaling,

Der kan ydes hjælp til egenbetaling af befordringsudgifter ved benyttelse af handicapkørsel til behandling hos fysioterapeut uden for hospital efter reglerne om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Dette gælder, hvis der ikke kan ydes ...

26.01.2019

Ankestyrelsens principafgørelse 3-19

Samlede situation, Fælles husstand/bolig, Borgerstyret personlig assistance, Praktisk hjælp, Kompensationsprincippet, Håndsrækning,

Kompensationsprincippet Formålet med kompensationsprincippet er, at borgere med en funktionsnedsættelse i videst muligt omfang bliver kompenseret for følgerne af funktionsnedsættelsen og stilles lige med andre borgere. Borgeren skal have mulighed for...

Ring: 33 41 12 00 mandag-torsdag kl. 9-15, fredag kl. 9-12

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)

